

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

11. prosince 2012 *

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Žaloba na neplatnost — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-15/11,

Sina Bank, se sídlem v Teheránu (Írán), zastoupená B. Mettetalem a C. Wucher-Northem, advokáty,
žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. Bishopem a G. Marhicem, jako zmocněnci,
žalované,

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou F. Erlbacherem a M. Konstantinidisem, jako zmocněnci,
vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je na jedné straně zrušení zaprvé přílohy VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1) v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně, a zadruhé dopisu ze dne 28. října 2010 „obsahujícího rozhodnutí“ Rady vůči žalobkyni, a na druhé straně prohlášení nepoužitelnosti na žalobkyni zaprvé přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39), ve znění rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 281, s. 81), v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně, zadruhé čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 a zatřetí čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová (zpravodajka), předsedkyně, K. Jürimäe a M. van der Woude, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. června 2012,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice

- 1 Projednávaná věc spadá do rámce omezujících opatření zavedených za účelem vytvoření tlaku na Íránskou islámskou republiku k tomu, aby ukončila jaderné činnosti představující riziko šíření jaderných zbraní a vývoj nosičů jaderných zbraní (dále jen „šíření jaderných zbraní“).

Omezující opatření vztahující se na žalobkyni

- 2 Žalobkyně, Sina Bank, je íránskou bankou zapsanou v rejstříku jako akciová společnost s majetkovou účastí státu.
- 3 Žalobkyně byla dne 26. července 2010 zařazena na seznam subjektů podílejících se na šíření jaderných zbraní podle čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39), který je obsažen v příloze II tohoto rozhodnutí.
- 4 Žalobkyně byla v důsledku toho zařazena též na seznam právnických osob, subjektů a orgánů podílejících se na šíření jaderných zbraní podle čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103, s. 1), který je obsažen v příloze V tohoto nařízení. Posledně zmíněné zařazení na seznam nabylo účinnosti dnem zveřejnění prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení č. 423/2007 (Úř. věst. L 195, s. 25), v *Úředním věstníku Evropské unie*, a sice dne 27. července 2010. Uvedené zařazení na seznam mělo za následek zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů žalobkyně v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 423/2007.
- 5 Zařazení žalobkyně na seznamy obsažené v příloze II rozhodnutí 2010/413 a v příloze V nařízení č. 423/2007 se zakládalo na následujících důvodech:

„Tato banka je úzce spojena se zájmy ‚Daftaru‘ (výbor [vůdce islámské revoluce], jehož správa čítá přibližně 500 spolupracovníků). Přispívá tak k financování strategických zájmů režimu.“
- 6 Dopisem ze dne 29. července 2010 informovala Rada Evropské unie žalobkyni jednak o tom, že ji zařadila na seznamy obsažené v příloze II rozhodnutí 2010/413 a v příloze V nařízení č. 423/2007, a jednak o tom, že důvody tohoto zařazení jsou uvedeny v příslušných částech uvedených příloh, jejichž kopie byla přiložena k jejímu dopisu. V dopise ze dne 29. července 2010 byla též zmíněna možnost žalobkyně podat Radě do dne 15. září 2010 žádost o přehodnocení jejího zařazení na uvedené seznamy, doloženou příslušnými doklady.
- 7 Dopisem ze dne 8. září 2010 uvědomila žalobkyně Radu o tom, že informace, na kterých Rada založila její zařazení na seznamy, byly buď neúplné, nebo neaktuální. Závěrem Radu vyzvala, aby na základě aktualizovaných informací o způsobu jejího fungování obsažených v jejím dopise a na základě dokumentů předložených k podložení těchto informací přehodnotila uvedené zařazení na seznamy.
- 8 Po přezkoumání situace žalobkyně ji Rada na základě týchž důvodů, jako jsou důvody uvedené výše v bodě 5, ponechala na seznamu subjektů podílejících se na šíření jaderných zbraní podle čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413, který je obsažen v příloze II rozhodnutí 2010/413, ve znění

rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 281, s. 81). Posledně zmíněné zařazení nabylo účinnosti dne 25. října 2010, dnem přijetí rozhodnutí 2010/644.

- 9 Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1) ponechalo ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené výše v bodě 5, žalobkyni na seznamu právnických osob, subjektů a orgánů podle čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010, který je obsažen v příloze VIII nařízení č. 961/2010. Posledně zmíněné zařazení nabylo účinnosti dne 27. října 2010, tedy v den zveřejnění nařízení č. 961/2010 v *Úředním věstníku Evropské unie*. V důsledku tohoto nařízení zůstaly finanční prostředky a hospodářské zdroje žalobkyně i nadále zmrazeny.
- 10 Dopisem ze dne 28. října 2010, doručeným žalobkyni dne 5. prosince 2010, informovala Rada žalobkyni, že po přezkoumání jejího zařazení na seznamy obsažené v příloze II rozhodnutí 2010/413 a v příloze VIII nařízení č. 961/2010 s ohledem na připomínky uvedené v dopise ze dne 8. září 2010 musí žalobkyně i nadále podléhat omezujícím opatřením stanoveným v rozhodnutí 2010/413 a v nařízení č. 961/2010 a musí být ponechána na seznamech obsažených v příloze II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, a v příloze VIII nařízení č. 961/2010 (dále jen „sporné seznamy“). Rada v příloze ke svému dopisu předala žalobkyni kopii dotčených aktů.
- 11 V dopise ze dne 28. října 2010 Rada žalobkyni oznámila, že se její ponechání na sporných seznamech zakládá na následujících důvodech:

„Rada má za to, že spis neobsahuje žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly změnu jejího postoje. Rada proto shledává, že důvody uvedené v rozhodnutí [...] 2010/413[...] platí i nadále.“
- 12 Doporučeným dopisem s doručenkou ze dne 6. prosince 2010 žalobkyně informovala Radu, že na dopis ze dne 8. září 2010 neobdržela žádnou odpověď. Dále Radu naléhavě žádala o nahlédnutí do svého spisu a o předání dokumentů podporujících její zařazení na sporné seznamy nebo její ponechání na těchto seznamech. Tuto informaci i žádost zopakovala v doporučeném dopise s doručenkou ze dne 20. prosince 2010.
- 13 Dopisem ze dne 22. prosince 2010 předala Rada žalobkyni v odpověď na její dopisy ze dne 6. a 20. prosince 2010 kopii svého dopisu ze dne 28. října 2010 obsahujícího odpověď na dopis žalobkyně ze dne 8. září 2010.
- 14 Doporučeným dopisem s doručenkou ze dne 28. prosince 2010 oznámila žalobkyně Radě, že zaprvé z důvodu nejasnosti jejího dopisu ze dne 22. prosince 2010 se nemohla seznámit s výtkami, které byly vůči ní vzneseny, zadruhé důrazně popírala jakýkoli podíl na šíření jaderných zbraní nebo na financování tohoto šíření a zatřetí Rada měla ještě odůvodnit její zařazení na sporné seznamy nebo její ponechání na těchto seznamech uvedením výtek, které vůči ní vznáší. Žalobkyně mimoto navrhla uspořádat setkání v Bruselu (Belgie) s úředníkem odpovědným ze její spis s cílem získat možnost do tohoto spisu nahlédnout.
- 15 Po přezkoumání situace žalobkyně Rada ponechala žalobkyni na sporných seznamech s účinností od 1. prosince 2011, dne přijetí rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 319, s. 71), nebo od 2. prosince 2011, dne zveřejnění prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. L 319, s. 11), v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 16 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. února 2012 podala žalobkyně žalobu, kterou se v podstatě domáhá zejména zrušení jejího ponechání na sporných seznamech po přezkoumání její situace v rámci přijetí rozhodnutí 2011/783 a prováděcího nařízení č. 1245/2011. Tato žaloba byla zapsána v rejstříku kanceláře Tribunálu pod číslem T-67/12.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 17 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 6. ledna 2011 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 18 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 20. dubna 2011 podala Evropská komise návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 9. června 2011 předsedkyně čtvrtého senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolila.
- 19 Dne 11. dubna 2011 předložila Rada žalobní odpověď.
- 20 Dne 8. června 2011 předložila žalobkyně repliku.
- 21 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 6. července 2011 Komise oznámila, že se ztotožňuje se žalobní odpovědí Rady, plně ji podporuje a v zájmu hospodárnosti řízení se vzdává práva předložit vyjádření vedlejšího účastníka.
- 22 Dne 29. července 2011 předložila Rada dupliku.
- 23 Na základě zprávy soudkyně zpravodajky rozhodl Tribunál zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření podle článku 64 svého jednacího řádu vyzval účastnice řízení, aby odpověděly na určité otázky. Žalobkyně a Rada této výzvě vyhověly ve stanovené lhůtě. Komise pouze uvedla, že se nezúčastní jednání.
- 24 Řeči žalobkyně a Rady a jejich odpovědi na ústní otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 26. června 2012.
- 25 Žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil přílohu VIII nařízení č. 961/2010 v části, v níž se jí tato příloha týká, jakož i dopis ze dne 28. října 2010 „obsahující rozhodnutí“ Rady vůči ní;
 - prohlásil, že příloha II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně, jakož i čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 a čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 se vůči ní nepoužijí;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 26 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Tribunál:
 - odmítl pro nepřipustnost návrhové žádání směřující ke zrušení dopisu ze dne 28. října 2010 „obsahujícího rozhodnutí“ Rady vůči žalobkyni a návrhové žádání směřující k prohlášení nepoužitelnosti na žalobkyni přílohy II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně, a čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413;
 - zamítl žalobu ve zbývajících částech jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K návrhovému žádání směřujícímu ke zrušení přílohy VIII nařízení č. 961/2010 v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně

- 27 Toto návrhové žádání je třeba chápat jako směřující ke zrušení zařazení žalobkyně Radou na seznam obsažený v příloze VIII nařízení č. 961/2010, v souladu s čl. 36 odst. 2 uvedeného nařízení, s cílem uplatnit na žalobkyni omezující opatření uvedená v čl. 16 odst. 2 tohoto nařízení.

K přípustnosti

- 28 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje odmítnout pro nepřípustnost návrhové žádání směřující ke zrušení dopisu ze dne 28. října 2010 „obsahujícího rozhodnutí“ Rady vůči žalobkyni a návrhové žádání směřující k prohlášení nepoužitelnosti na žalobkyni přílohy II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně, a čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413.

K námitce nepřípustnosti návrhového žádání směřujícího ke zrušení dopisu ze dne 28. října 2010 „obsahujícího rozhodnutí“ Rady vůči žalobkyni

- 29 Rada, podporovaná Komisí, v podstatě tvrdí, že dopis ze dne 28. října 2010 není napadnutelným aktem ve smyslu článku 263 SFEU, neboť vůči žalobkyni nezaložil žádné právní účinky, které by se lišily od právních účinků aktů, kterými Rada beze změny ponechala žalobkyni na sporných seznamech. Tento dopis pouze informoval o existenci a obsahu uvedených aktů.
- 30 Podle ustálené judikatury představují akty, které mohou být předmětem žaloby na neplatnost ve smyslu článku 263 SFEU, opatření s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, Recueil, s. 2639, bod 9, a rozsudek Tribunálu ze dne 16. července 1998, Regione Toscana v. Komise, T-81/97, Recueil, s. II-2889, bod 21). Bylo již také rozhodnuto, že aktem ryze informativní povahy nemohou být dotčeny zájmy adresáta ani změněno jeho právní postavení v porovnání s jeho postavením před obdržení uvedeného aktu (v tomto smyslu viz usnesení Soudního dvora ze dne 4. října 2007, Finsko v. Komise, C-457/06 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 36).
- 31 Jak správně poznamenává Rada, podporovaná Komisí, dopis ze dne 28. října 2010 je v projednávané věci pouhým aktem, kterým Rada žalobkyni oznámila zaprvé ponechání, po přezkoumání, žalobkyně na sporných seznamech a zadruhé důvody tohoto ponechání, v souladu s čl. 24 odst. 3 rozhodnutí 2010/413 a čl. 36 odst. 3 nařízení č. 961/2010. Jedná se tedy o akt ryze informativní, který jako takový nemůže být napaden žalobou na neplatnost ve smyslu článku 263 SFEU.
- 32 Tím však není dotčena skutečnost, že návrhové žádání směřující ke zrušení dopisu ze dne 28. října 2010 „obsahujícího rozhodnutí“ Rady vůči žalobkyni musí být vykládáno s ohledem na samotné znění žaloby a na kontext, v němž bylo toto návrhové žádání předloženo.
- 33 Rada sice v odpovědi na písemné a ústní otázky Tribunálu tvrdila, že projednávaná žaloba, která je formálně namířena proti informativnímu dopisu, nemůže být vykládána tak, že je ve skutečnosti namířena proti ponechání, po přezkoumání, žalobkyně na sporných seznamech.
- 34 Rada však opomněla zohlednit skutečnost, že ze žaloby vyplývá, že jejím cílem je v podstatě zrušit ponechání, po přezkoumání, žalobkyně na sporných seznamech, které je příčinou omezujících opatření přijatých vůči žalobkyni.

- 35 V bodě 64 žaloby žalobkyně sama uvedla, že dopisem ze dne 28. října 2010 „[ji] Rada informovala [...] o rozhodnutí [2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644] a o nařízení č. 961/2010, jakož i o tom, že se na [ni] i nadále vztahují stanovená omezující opatření“.
- 36 Rada mimoto nepřihlédla k tomu, že v rámci článku 24 rozhodnutí 2010/413 a článku 36 nařízení č. 961/2010 zařazovala na sporné seznamy osoby nebo subjekty, na které hodlala uplatnit opatření spočívající ve zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů stanovená v těchto ustanoveních, a poté oznamovala toto zařazení spolu s jeho důvody dotčené osobě nebo subjektu.
- 37 Vzhledem k předcházejícím úvahám je v projednávané věci třeba vykládat návrhové žádání směřující ke zrušení dopisu ze dne 28. října 2010 „obsahujícího rozhodnutí“ Rady vůči žalobkyni v tom smyslu, že se netýká dopisu jako takového, ale ponechání, po přezkoumání, žalobkyně na sporných seznamech s cílem uplatnit na ni omezující opatření stanovená v čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a v čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010, jakož i důvodů ponechání žalobkyně na uvedených seznamech, které byly žalobkyni sděleny dopisem ze dne 28. října 2010.
- 38 Podle čl. 275 odst. 2 SFEU a čl. 263 odst. 4 a 6 SFEU je žalobkyně aktivně legitimována k podání návrhu na zrušení těchto zařazení.
- 39 Námitku nepřipustnosti vznesenou Radou, podporovanou Komisí, proti návrhovému žádání směřujícímu ke zrušení dopisu ze dne 28. října 2010 „obsahujícího rozhodnutí“ Rady vůči žalobkyni, které je v projednávané věci třeba vykládat jako směřující ke zrušení ponechání, po přezkoumání, žalobkyně na sporných seznamech, je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

K námitce nepřipustnosti návrhového žádání směřujícího k tomu, aby příloha II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně, a čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 byly prohlášeny nepoužitelnými na žalobkyni, a k přípustnosti návrhového žádání směřujícího k prohlášení nepoužitelnosti čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 na žalobkyni

- 40 Rada, podporovaná Komisí, tvrdí, že návrhové žádání směřující k tomu, aby příloha II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně, a čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 byly prohlášeny nepoužitelnými na žalobkyni, je nepřipustné, neboť jej nedoprovází návrhové žádání směřující ke zrušení individuálního aktu, kterým Rada rozhodla ponechat žalobkyni na seznamu obsaženém v příloze II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644. Článek 277 SFEU, který účastníkům řízení umožňuje napadnout legalitu aktu s obecnou působností tím, že se budou dovolávat nepoužitelnosti tohoto aktu vůči své osobě, má přitom podle Rady akcesorickou povahu, a měl by být tedy uplatněn na podporu žaloby na neplatnost individuálního aktu, který byl vůči žalobkyni přijat na základě aktů s obecnou působností, jejichž legalitu v projednávané věci zpochybňuje.
- 41 Na úvod je třeba připomenout, že podle článku 113 jednacího řádu může Tribunál kdykoliv bez návrhu po vyslechnutí účastníků řízení rozhodnout, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení, mezi které podle judikatury patří pravomoc soudů Evropské unie rozhodovat o žalobě (rozsudek Soudního dvora ze dne 18. března 1980, Valsabbia a další v. Komise, 154/78, 205/78, 206/78, 226/78 až 228/78, 263/78, 264/78, 31/79, 39/79, 83/79 a 85/79, Recueil, s. 907, bod 7, a rozsudek Tribunálu ze dne 17. června 1998, Svenska Journalistförbundet v. Rada, T-174/95, Recueil, s. II-2289, bod 80) a otázky týkající se přípustnosti žaloby (rozsudek Soudního dvora ze dne 16. prosince 1960, Humblet v. État belge, 6/60, Recueil, s. 1125, 1147). Přezkum Tribunálem se tedy neomezuje pouze na námitky nepřipustnosti vznesené účastníky řízení (usnesení Tribunálu ze dne 10. července 2002, Comitato organizzatore del convegno internazionale v. Komise, T-387/00, Recueil, s. II-3031, bod 36). Nicméně unijní soud nemůže v zásadě založit své rozhodnutí na právním důvodu nebo nedostatku podmínek řízení, i kdyby se jednalo o důvod či překážku, jež lze uplatnit i bez návrhu, aniž předtím vyzve

účastníky řízení k předložení vyjádření (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 2. prosince 2009, Komise v. Irsko a další, C-89/08 P, Sb. rozh. s. I-11245, body 50 až 59, a ze dne 17. prosince 2009, Přezkum M v. EMEA, C-197/09 RX II, Sb. rozh. s. I-12033, bod 57).

- 42 Ačkoli právní základ návrhového žádání, k němuž se vztahuje námitka nepřípustnosti Rady, podporované Komisí, nebyl v žalobě výslovně uveden, může být tímto základem vzhledem k formulaci uvedeného návrhového žádání pouze článek 277 SFEU, který uvádí, že „dotýká-li se spor aktu s obecnou působností přijatého orgánem [...] Unie, může se každá strana [...] domáhat z důvodů stanovených v čl. 263 druhém pododstavci před [soudy Unie] nepoužitelnosti tohoto aktu“. Žalobkyně a Rada v odpověď na písemné a ústní otázky Tribunálu ostatně potvrdily, že toto návrhové žádání v zásadě odpovídá námitkám protiprávnosti uplatněným na podporu návrhového žádání směřujícího ke zrušení zařazení žalobkyně na sporné seznamy nebo jejího ponechání, po přezkoumání, na těchto seznamech.
- 43 Pokud jde zaprvé o námitku protiprávnosti přílohy II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně, je třeba uvést, že se žalobkyně tímto v podstatě domáhá nepoužitelnosti svého ponechání na seznamu obsaženém v příloze II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644. Podle ustálené judikatury platí, že článek 277 SFEU vyjadřuje obecnou zásadu zajišťující každému účastníku řízení právo napadnout za účelem zrušení aktu, který se jej bezprostředně a osobně dotýká, platnost dřívějších aktů unijních orgánů, které představují právní základ napadeného aktu, jestliže tento účastník řízení neměl podle článku 263 SFEU právo podat přímou žalobu proti těmto aktům, jejichž následky tak nese, aniž měl možnost požadovat jejich zrušení (rozsudek Soudního dvora ze dne 6. března 1979, Simmenthal v. Komise, 92/78, Recueil, s. 777, bod 39). Z judikatury dále vyplývá, že námitku protiprávnosti lze uplatnit pouze tehdy, pokud neexistuje jiný procesní prostředek (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, Recueil, s. I-833, bod 17; ze dne 15. února 2001, Nachi Europe, C-239/99, Recueil, s. I-1197, bod 37, a ze dne 8. března 2007, Roquette Frères, C-441/05, Sb. rozh. s. I-1993, bod 40; v tomto smyslu viz též rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2001, Kik v. OHIM (Kik), T-120/99, Recueil, s. II-2235, bod 26). Žalobkyni v projednávané věci přísluší na základě čl. 275 druhého pododstavce SFEU právo podat přímou žalobu na neplatnost aktu, ve vztahu k němuž vznáší námitku protiprávnosti. Z toho vyplývá, že není legitimována namítat protiprávnost tohoto aktu.
- 44 Aniž je třeba rozhodovat o námitce nepřípustnosti vznesené Radou, podporovanou Komisí, je proto důvodné návrhové žádání směřující k prohlášení nepoužitelnosti na žalobkyni přílohy II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně, odmítnout jako nepřípustné. Tím není dotčen meritorní přezkum návrhového žádání směřujícího ke zrušení ponechání, po přezkoumání, žalobkyně na seznamu obsaženém v příloze II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, které žalobkyně řádně předložila (viz body 37 až 39 výše).
- 45 Pokud jde zadruhé o námitky protiprávnosti čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010, je třeba konstatovat, že tato ustanovení stanoví zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů „osob a subjektů [...], které jsou uvedeny v příloze II“ rozhodnutí 2010/413 nebo „v příloze VIII“ nařízení č. 961/2010. Tato ustanovení tudíž ve vztahu k žalobkyni, která v nich není jmenovitě uvedena, představují akty s obecnou působností ve smyslu článku 277 SFEU. Vztahují se totiž na objektivně určené situace a vyvolávají právní účinky ve vztahu k obecně a abstraktně vymezeným skupinám osob a subjektů (v tomto smyslu viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 6. října 1982, Alusuisse Italia v. Rada a Komise, 307/81, Recueil, s. 3463, bod 9). Žalobkyni nenáleží právo podat na základě článku 263 SFEU přímou žalobu proti těmto ustanovením, která však představují jeden z právních základů jejího zařazení na sporné seznamy nebo jejího ponechání, po přezkoumání, na těchto seznamech. Tato zařazení byla totiž provedena za účelem uplatnění omezujících opatření uvedených v čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a v čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010. Jedná se proto o akty, jejichž nepoužitelnosti se žalobkyně může domáhat na základě článku 277 SFEU.

- 46 K rozhodnutí o možnosti žalobkyně dovolávat se na podporu žaloby proti individuálnímu aktu protiprávnosti rozhodnutí s obecnou působností, na kterém se tento akt zakládá, je však zejména třeba zjistit, zda se žalobkyně dovolává proti uvedenému rozhodnutí s obecnou působností některého ze čtyř důvodů pro zrušení uvedených v čl. 263 druhém pododstavci SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 13. června 1958, Meroni v. Vysoký úřad, 9/56, Recueil, s. 9). Žalobkyně však v žalobě neuvedla, o který z důvodů nebo výtek uvedených v čl. 263 druhém pododstavci SFEU konkrétně opírá své námitky protiprávnosti čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010. Žalobkyně nebyla ani schopna odpovědět na písemné a ústní otázky Tribunálu, v nichž byla žádána, aby v žalobě v prvním stupni označila důvody nebo výtky, o které se tyto námitky protiprávnosti konkrétně opírají.
- 47 Uvedené námitky protiprávnosti proto nemohou být považovány za splňující požadavek stručného popisu žalobních důvodů a výtek uplatňovaných na podporu žaloby, který je stanoven v čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu.
- 48 Z tohoto důvodu uplatněného Tribunálem bez návrhu je tudíž třeba odmítnout námitky protiprávnosti čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 vznesené žalobkyní jako nepřipustné.
- 49 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že žaloba je přípustná pouze v části, v níž směřuje ke zrušení zařazení žalobkyně na sporné seznamy nebo jejímu ponechání, po přezkoumání, na těchto seznamech (dále jen „napadené akty“). Ve zbývající části je třeba žalobu pro nepřipustnost odmítnout.

K věci samé

- 50 Žalobkyně uplatňuje na podporu své žaloby čtyři žalobní důvody neplatnosti napadených aktů. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení vyplývajícího z toho, že Rada žalobkyni zařadila na sporné seznamy nebo ji na těchto seznamech ponechala, aniž žalobkyně splňovala hmotněprávní kritéria pro takovéto zařazení. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení vyplývajícího z toho, že se žalobkyni bylo zacházeno jinak než s ostatními íránskými bankami, jež nebyly zařazeny na sporné seznamy, s Daftarem (výbor vůdce islámské revoluce, dále jen „Vůdcův výbor“ a „Vůdce“) a Nadací Mostaz'afan Íránské islámské republiky (dále jen „Nadace“), a stejně jako s ostatními íránskými bankami zařazenými na sporné seznamy. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady dodržování práva na obhajobu, práva na účinnou soudní ochranu a povinnosti uvést odůvodnění vyplývajícího z toho, že žalobkyni nebyly sděleny konkrétní důvody ani důkazy a dokumenty, které by odůvodňovaly její zařazení na sporné seznamy nebo její ponechání na těchto seznamech. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení vlastnického práva a zásady proporcionality vyplývajícího z toho, že v každém případě zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů žalobkyně zasáhlo do jejího vlastnického práva nikoli nezbytně a nepřiměřeně.
- 51 Z důvodů řádného výkonu spravedlnosti, hospodárnosti řízení a účelnosti je třeba nejprve zkoumat třetí žalobní důvod. V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně vznáší tři výtky, z nichž první vychází z porušení zásady dodržování práva na obhajobu, druhá z porušení práva na účinnou soudní ochranu a třetí z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jež vyplývají z toho, že Rada přijala napadené akty, aniž žalobkyni sdělila konkrétní důvody, důkazy a dokumenty, které by odůvodňovaly její zařazení na sporné seznamy nebo její ponechání na těchto seznamech.
- 52 Z týchž důvodů, jako jsou důvody uvedené výše v bodě 51, je třeba nejprve zkoumat třetí výtku třetího žalobního důvodu, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- 53 Touto výtkou žalobkyně tvrdí, že Rada přijetím napadených aktů porušila podstatnou formální náležitost výslovně stanovenou v čl. 36 odst. 3 nařízení č. 961/2010, spočívající v povinnosti Rady sdělit dotčené osobě důvody zařazení na sporné seznamy, čímž jí umožní se k této záležitosti vyjádřit.

Důvody uplatněné na podporu napadených aktů jsou podle žalobkyně příliš stručné, vágní, nepřesné nebo vyhýbavé na to, aby se daly považovat za odůvodnění. Rada údajně neuvedla, jakým způsobem je žalobkyně propojena s Vůdcovým výborem nebo jak se podílela na šíření jaderných zbraní nebo pouze na „strategických zájmech režimu“. Neuvedla, v čem spočívala tvrzená podpora (poskytnutí finančních služeb, včetně nabídky akreditivů a vedení účtů), ani neoznačila příjemce této podpory. Pokusy Rady zhojit tento nedostatek odůvodnění během probíhajícího soudního řízení nelze zohlednit bez porušení práva na spravedlivý proces a zásady rovnosti stran před unijním soudem.

- 54 Rada, podporovaná Komisí, popírá argumenty žalobkyně a navrhuje, aby třetí výtky třetího žalobního důvodu byla zamítnuta jako neopodstatněná.
- 55 Předně je třeba připomenout, že zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů má pro dotčené subjekty závažné důsledky, jelikož může omezovat výkon jejich základních práv (rozsudek Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2011, *Bank Melli Iran v. Rada*, C-548/09 P, Sb. rozh. s. I-11381, bod 49).
- 56 Právo na účinnou soudní ochranu znamená, že unijní orgán, který přijme akt, z něhož pro určitou osobu nebo pro určitý subjekt vyplývají omezující opatření, musí v co možná největším rozsahu sdělit důvody, na nichž je tento akt založen, a to buď v okamžiku jeho přijetí, nebo alespoň co možná nejdříve po jeho přijetí, aby tyto osoby nebo subjekty mohly využít svého práva tento akt napadnout (viz rozsudek *Bank Melli Iran v. Rada*, bod 55 výše, bod 47 a citovaná judikatura). Odůvodnění aktu musí být v každém případě osobě dotčené tímto aktem sděleno před tím, než proti tomuto aktu podá žalobu. Nedodržení povinnosti uvést odůvodnění totiž nemůže být zhojeno skutečností, že se dotčená osoba dozví důvody aktu v průběhu řízení před unijním soudem (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. října 2009, *Bank Melli Iran v. Rada*, T-390/08, Sb. rozh. s. II-3967, bod 80 a citovaná judikatura).
- 57 Právě za účelem dodržení práva na účinnou soudní ochranu ukládá čl. 24 odst. 3 rozhodnutí 2010/413 a čl. 36 odst. 3 nařízení č. 961/2010 Radě povinnost uvést individuální a konkrétní důvody pro odůvodnění opatření spočívajících ve zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů přijatých v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a s čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 a uvědomit o nich osoby, subjekty nebo orgány dotčené těmito opatřeními (v tomto smyslu viz obdobně rozsudek ze dne 16. listopadu 2011, *Bank Melli Iran v. Rada*, bod 55 výše, bod 48). Z judikatury vyplývá, že povinnost, kterou jí ukládají čl. 24 odst. 3 rozhodnutí 2010/413 a čl. 36 odst. 3 nařízení č. 961/2010, musí Rada v projednávaném případě splnit prostřednictvím individuálního oznámení (v tomto smyslu viz obdobně rozsudek ze dne 16. listopadu 2011, *Bank Melli Iran v. Rada*, bod 55 výše, bod 52).
- 58 Rada v projednávané věci žalobkyni dopisem ze dne 28. října 2010 oznámila, že se napadené akty zakládají na skutečnosti, že „má za to, že spis neobsahuje žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly změnu jejího postoje [ohledně zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů žalobkyně], a že proto [...] důvody uvedené v rozhodnutí [...] 2010/413 platí i nadále“.
- 59 Tento dopis neuvádí individuální a konkrétní důvody ke zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů žalobkyně. Z judikatury však vyplývá, že odůvodnění musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. Konkrétně, akt nepříznivě zasahující do právního postavení je dostatečně odůvodněn, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou zúčastněné osobě známy a které jí umožňují pochopit dosah opatření, které vůči ní bylo přijato (viz rozsudek ze dne 14. října 2009, *Bank Melli Iran v. Rada*, bod 56 výše, bod 82 a citovaná judikatura).
- 60 V projednávané věci je tedy třeba přihlédnout jednak k tomu, že k dopisu ze dne 28. října 2010 byla přiložena kopie rozhodnutí 2010/413, a jednak k tomu, že v době, kdy byl žalobkyni posledně zmíněný dopis doručen, bylo již rozhodnutí 2010/413 zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*, a sice dne

27. července 2010. Žalobkyně se tedy mohla seznámit s důvody uvedenými v rozhodnutí 2010/413, jež odůvodňovaly rozhodnutí zmrazit její finanční prostředky a hospodářské zdroje, které již byly uvedeny výše v bodě 5.

- 61 Rada mimoto v žalobní odpovědi uznala, že neměla k dispozici „žádné jiné informace týkající se žalobkyně, než jsou informace uvedené v odůvodnění Rady souvisejícím s jejím zařazením [na sporné seznamy]“. Žalobkyni tudíž nebyl před podáním projednávané žaloby sdělen žádný dodatečný důvod.
- 62 K tvrzení uplatněnému Radou před Tribunálem, že napadené akty opřela o důkazy předložené žalobkyní na podporu její žaloby, z nichž údajně vyplývá, že Vůdce nepřímě ovládal žalobkyni prostřednictvím Nadace, je třeba připomenout, že podle judikatury citované v bodě 56 výše nelze toto doplňující odůvodnění zohlednit ke zhojení případného nedostatku odůvodnění obsaženého v napadených aktech, neboť bylo žalobkyni oznámeno po podání projednávané žaloby.
- 63 Na výtku vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění je tudíž třeba odpovědět pouze s ohledem na důvody uvedené výše v bodě 5.
- 64 V tomto ohledu je třeba připomenout, že k tomu, aby odůvodnění splnilo svoji funkci spočívající v zaručení ochrany práva na účinnou soudní ochranu, musí jednak poskytnout dotyčné osobě dostatečné informace k obraně jejích práv a ke zjištění, zda je akt opodstatněný, nebo zda je případně stížen vadou, která umožňuje napadnout jeho platnost před unijním soudem, a jednak umožnit unijnímu soudu vykonávat přezkum legality tohoto aktu (rozsudek ze dne 14. října 2009, Bank Melli Iran v. Rada, bod 56 výše, bod 80). Není požadováno, aby odůvodnění upřeshňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož dostatečnost odůvodnění musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale i na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek ze dne 14. října 2009, Bank Melli Iran v. Rada, bod 56 výše, bod 82).
- 65 Z toho vyplývá, že odůvodnění napadených aktů musí být posuzováno zejména s ohledem na ustanovení, na jejichž základě byly akty přijaty, tj. čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010, která musejí být sama vykládána s přihlédnutím ke svému znění, kontextu, v němž byla přijata, a cílům sledovaným právní úpravou, jejíž jsou součástí (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2012, Melli Bank v. Rada, C-380/09 P, bod 38 a citovaná judikatura).
- 66 Článek 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010 ukládají Radě povinnost zmrazit finanční prostředky a hospodářské zdroje fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, které „byly označeny“ buď jako „podílející se, přímo spojené nebo podporující činnosti [šíření jaderných zbraní]“, nebo jako „vlastněn[é] [posledně uvedenými] nebo jimi ovládané, a to i nedovolenými prostředky, nebo jednáj[í]ci jejich jménem nebo na jejich příkaz“, přičemž Rada má posoudit případ od případu, zda dotčená osoba, subjekt nebo orgán splňují některou z těchto podmínek (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek Melli Bank v. Rada, bod 65 výše, body 39 a 40).
- 67 Z toho vyplývá, že individuálními a konkrétními důvody, které je Rada podle čl. 24 odst. 3 rozhodnutí 2010/413 a čl. 36 odst. 3 nařízení č. 961/2010 povinna uvést (viz bod 55 výše), jsou důvody související se zařazením dotčených osob, subjektů a orgánů na sporné seznamy, a sice podle konkrétního případu podílení se na šíření jaderných zbraní, přímé spojení s šířením jaderných zbraní nebo podpora při šíření jaderných zbraní, nebo – jedná-li se o vlastněné nebo ovládané subjekty nebo jednájící jménem nebo na příkaz – důvody, které ji vedly k závěru, že podmínka vlastnictví, ovládání nebo jednání jménem nebo na příkaz byla splněna (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek Melli Bank v. Rada, bod 65 výše, bod 43).
- 68 Z ustálené judikatury vyplývá, že k řádnému splnění své povinnosti odůvodnit akt ukládající omezující opatření musí Rada uvést skutkové a právní okolnosti, na kterých závisí právní odůvodnění těchto opatření, a úvahy, které ji vedly k jejich přijetí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. října 2009,

Bank Melli Iran v. Rada, bod 56 výše, bod 81 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že odůvodnění takového aktu se musí v zásadě týkat nejen zákonných podmínek použití omezujících opatření, ale rovněž specifických a konkrétních důvodů, na základě kterých Rada při výkonu své široké posuzovací pravomoci dospěla k závěru, že se na dotčnou osobu musí taková opatření uplatnit (v tomto smyslu obdobně viz rozsudky Tribunálu ze dne 12. prosince 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. Rada, T-228/02, Sb. rozh. s. II-4665, bod 146; ze dne 7. prosince 2010, Fahas v. Rada, T-49/07, Sb. rozh. s. II-5555, bod 53, a ze dne 8. června 2011, Bamba v. Rada, T-86/11, Sb. rozh. s. II-2749, bod 47).

- 69 Opatření spočívající ve zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů přijaté Radou lze tedy považovat za dostatečně odůvodněné pouze tehdy, pokud Rada uvede skutkové a právní okolnosti, které ji vedly k závěru, že se dotčená osoba, subjekt nebo orgán v konkrétním případě podílely na šíření jaderných zbraní, byly s ním přímo spojené nebo šíření jaderných zbraní podporovaly nebo že tato osoba, tento subjekt nebo orgán byly vlastněny, ovládány nebo jednaly jménem nebo na příkaz osoby, subjektu nebo orgánu, které se podílely na šíření jaderných zbraní, byly s ním přímo spojené nebo šíření jaderných zbraní podporovaly.
- 70 Z důvodů sdělených žalobkyni dopisem ze dne 28. října 2010 před podáním projednávané žaloby vyplývá, že se napadené akty zakládaly na „důvodech uvedených v rozhodnutí [...] 2010/413“, tj. na následujících důvodech: „[Žalobkyně] je úzce spojena se zájmy ‚Daftaru‘ (Vůdcův výbor, jehož správa čítá přibližně 500 spolupracovníků)“, a „přispívá tak k financování strategických zájmů režimu.“ Na jednání Rada uvedla, že napadené akty tak zamýšlela založit na dvojím důvodu vycházejícím zprv z toho, že žalobkyně byla skutečně ovládána iránským režimem, a zadruhé z toho, že z tohoto ovládání lze takřka jistě vyvodit, že žalobkyně financovala šíření jaderných zbraní. Z toho vyplývá, že úmyslem Rady bylo založit napadené akty na důvodech vycházejících zprv z podílení se na šíření jaderných zbraní, přímého spojení s šířením jaderných zbraní nebo podpory při šíření jaderných zbraní a zadruhé z ovládání žalobkyně osobou nebo subjektem, jenž se podílí na těchto činnostech, je s nimi přímo spojený nebo tyto činnosti podporuje, který je v odůvodnění oznámeném žalobkyni označen jako Vůdcův výbor. Tento dvojí důvod byl dobře pochopen žalobkyní, která popírá na jedné straně to, že byla ovládána takovými osobami, subjekty nebo orgány, které se podílely na šíření jaderných zbraní, byly s ním přímo spojené nebo šíření jaderných zbraní podporovaly, jako jsou iránské orgány, a na druhé straně to, že se podílela na šíření jaderných zbraní, byla s ním přímo spojena nebo šíření jaderných zbraní podporovala.
- 71 Pokud jde zprv o důvody oznámené žalobkyni, které odkazují na ovládání žalobkyně osobami, subjekty nebo orgány, které se podílely na šíření jaderných zbraní, byly s ním přímo spojené nebo šíření jaderných zbraní podporovaly, tyto důvody nejsou dostatečně specifické a konkrétní, aby žalobkyni a Tribunálu umožnily pochopit důvody, které Radu vedly k závěru, že toto kritérium bylo v projednávané věci splněno.
- 72 Podle Rady je „[žalobkyně] úzce spojena se zájmy ‚Daftaru‘ (Vůdcův výbor, jehož správa čítá přibližně 500 spolupracovníků)“. Pojem „spojení se zájmy třetí osoby“ je však sám o sobě vágní a nejasný. Neváže se zjevně a přímo k pojmu „ovládání“ uvedenému v čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a v čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010. Rada nezmínila žádnou přesnou a konkrétní skutečnost dokládající případné ovládání žalobkyně Vůdcovým výborem.
- 73 V kontextu projednávané věci je použití pojmu „spojení se zájmy“ „‚Daftaru‘ (Vůdcův výbor, jehož správa čítá přibližně 500 spolupracovníků)“ o to vágnější a nejasnější, že uvedený výbor nebyl jako takový označen jako osoba, subjekt nebo orgán, které se podílejí na šíření jaderných zbraní, jsou s ním přímo spojené nebo šíření jaderných zbraní podporují. Jak správně podotýká žalobkyně, Vůdcův výbor není na sporných seznamech uveden, zatímco jiné subjekty vykonávající v Íránu politické funkce nebo jiné vládní orgány byly na tyto seznamy zařazeny z důvodu, že představovaly osoby, subjekty nebo orgány, které se podílely na šíření jaderných zbraní, byly s ním přímo spojené nebo šíření jaderných

zbraní podporovaly. Rada mimoto neuvedla konkrétní důvody, které by Vůdcovu výboru jako takovému nebo prostřednictvím jeho členů umožnily ovládat žalobkyni, aby jednala v souladu s jeho zájmy, a zejména poskytla finanční podporu na šíření jaderných zbraní.

- 74 Ke skutečnosti, že žalobkyně ve svých písemnostech uznává, že byla a dosud je částečně vlastněna Nadací, kterou spravuje Vůdce, a že Rada v rámci tohoto řízení tvrdí, že se o tyto poznatky opřela k odůvodnění opodstatněnosti napadených aktů, je třeba podotknout, že tyto důvody jsou nové, neboť Rada nikdy před podáním projednávané žaloby žalobkyni nesdělila důvody týkající se vazeb existujících prostřednictvím Nadace mezi žalobkyní a Vůdcem, ale sdělila jí pouze důvody založené na vazbách existujících mezi žalobkyní a Vůdcovým výborem. Rada nikdy před podáním projednávané žaloby nezmínila vazby mezi Vůdcem, Nadací a žalobkyní ani o nich možná až do okamžiku podání žaloby nevěděla. I za předpokladu, že by tyto vazby byly dostačující k odůvodnění zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů žalobkyně, nic to nemění na tom, že představují nové důvody, které byly uplatněny opožděně, a že k nim proto Tribunál nemůže v souladu s judikaturou citovanou výše v bodě 56 přihlídnout.
- 75 Vzhledem k tomu, že Rada nesdělila žádnou jinou specifickou a konkrétní okolnost, není možné rozhodnout o opodstatněnosti napadených aktů v rozsahu, v němž se zakládají na vazbách existujících ve smyslu čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010 mezi žalobkyní a íránským režimem, na základě jediných Radou skutečně sdělených důvodů, a sice že „[žalobkyně] je úzce spojena se zájmy ‚Daftaru‘ (Vůdcův výbor, jehož správa čítá přibližně 500 spolupracovníků)“.
- 76 Tento první typ důvodů sdělených žalobkyni tudíž nelze považovat za podávající dostatečné odůvodnění napadených aktů.
- 77 Pokud jde zadrhé o důvody sdělené žalobkyni, které se týkají podílení se žalobkyně na šíření jaderných zbraní, jejího přímého spojení se šířením jaderných zbraní nebo podpory žalobkyně při šíření jaderných zbraní, tyto důvody nejsou dostatečně specifické a konkrétní, aby žalobkyni a Tribunálu umožnily pochopit důvody, které Radu vedly k závěru, že to či ono kritérium, které právní předpisy stanoví pro určení, že osoba, subjekt nebo orgán jsou přímo zapojeny do šíření jaderných zbraní, bylo v projednávané věci splněno.
- 78 Podle Rady žalobkyně „přispívá [...] k financování strategických zájmů režimu“. Ačkoli tento důvod podle tvrzení žalobkyně poukazuje pouze na její údajné přispívání „k financování strategických zájmů režimu“, nikoli k šíření jaderných zbraní, nic to nemění na tom, že posledně zmíněná činnost je, jak tvrdí Rada, nutně zahrnuta v pojmu „strategické zájmy režimu“. Tento důvod mohl být tudíž vykládán v tom smyslu, že Rada skutečně žalobkyni vytýkala, že přispívá k financování šíření jaderných zbraní.
- 79 Ke skutečnosti, že Rada zamýšlela vyvodit „přispívání“ žalobkyně k „financování“ šíření jaderných zbraní z toho, že žalobkyně je „úzce spojena se zájmy [...] Vůdcova výboru“, je ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené výše v bodech 73 až 76, třeba poznamenat, že napadené akty nebyly právně dostačujícím způsobem odůvodněny, neboť dotčené zájmové vazby nebyly dostatečně specifikovány a upřesněny, aby žalobkyni a Tribunálu umožnily posoudit opodstatněnost uvedených aktů po této stránce.
- 80 I kdyby úmyslem Rady bylo prokázat přispívání žalobkyně k financování šíření jaderných zbraní, každopádně neposkytla žádný specifický a konkrétní důkaz financování této činnosti žalobkyní, který by například souvisel s povahou, výší nebo cílem financování.
- 81 Ani tento druhý typ důvodů sdělených žalobkyni nelze stejně jako první typ důvodů považovat za podávající dostatečné odůvodnění napadených aktů.

- 82 Je proto třeba dospět k závěru, že Rada neodůvodnila napadené akty právně dostačujícím způsobem, a porušila tak povinnost sdělit důvody, kterou jí ukládají čl. 24 odst. 3 rozhodnutí 2010/413 a čl. 36 odst. 3 nařízení č. 961/2010, a povinnost uvést odůvodnění, kterou má obecně ve vztahu k aktům, které vydává.
- 83 Vzhledem k předcházejícímu je třeba třetí výtce třetího žalobního důvodu, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, vyhovět a na tomto základě zrušit napadené akty, aniž je třeba rozhodnout o prvním a druhém výtce třetího žalobního důvodu a o prvním, druhém a čtvrtém žalobním důvodu.
- 84 Pokud jde o časové účinky zrušení přílohy VIII nařízení č. 961/2010 v části, v níž se tato příloha týká žalobkyně, je třeba připomenout, že toto zrušení znamená zrušení samotného zařazení žalobkyně na seznam obsažený v této příloze. Toto zařazení na seznam má přitom stejnou povahu jako nařízení č. 961/2010, které má obecnou působnost a jehož čl. 41 druhý pododstavec stanoví, že toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech, což odpovídá účinkům nařízení stanoveným v článku 288 SFEU.
- 85 Podle čl. 60 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie platí, že odchýlně od článku 280 SFEU nabývá rozhodnutí Tribunálu, které ruší nařízení, nebo pouze jedno z ustanovení nařízení, právní moci až dnem, kdy uplyne lhůta k podání kasačního opravného prostředku stanovená v čl. 56 prvním pododstavci uvedeného statutu, nebo pokud je v této lhůtě podán kasační opravný prostředek, dnem jeho zamítnutí. Rada má tedy dvouměsíční lhůtu od doručení tohoto rozsudku, prodlouženou z důvodu vzdálenosti o deset dní, aby porušení zjištěné v tomto rozsudku zhojila případným přijetím nového omezujícího opatření ve vztahu k žalobkyni.
- 86 Riziko vážného a nevratného narušení účinnosti omezujících opatření uložených žalobkyni v příloze VIII nařízení č. 961/2010 se v projednávané věci nejeví být dostatečně vysoké, vzhledem k významnému dopadu těchto opatření na práva a svobody žalobkyně, aby mohlo odůvodňovat zachování účinků uvedeného nařízení vůči žalobkyni po dobu delší, než jaká je stanovena v čl. 60 druhém pododstavci statutu Soudního dvora (obdobně viz rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2011, *Kadio Morokro v. Rada*, T-316/11, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 38).
- 87 Podle čl. 264 druhého pododstavce SFEU Tribunál může, považuje-li to za nezbytné, uvést ty účinky aktu prohlášeného za neplatný, které jsou nadále považovány za zachované.
- 88 Rozdíl mezi datem účinnosti zrušení přílohy VIII nařízení č. 961/2010 a datem účinnosti zrušení přílohy II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, by v projednávané věci mohl vést k vážnému narušení právní jistoty, neboť oba tyto akty ukládají žalobkyni stejná opatření.
- 89 Účinky přílohy II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, musejí být tudíž ve vztahu k žalobkyni zachovány až do nabytí účinnosti zrušení přílohy VIII nařízení č. 961/2010 (obdobně viz rozsudek *Kadio Morokro v. Rada*, bod 86 výše, bod 39).

K nákladům řízení

- 90 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch.
- 91 Vzhledem k tomu, že žalobě bylo vyhověno pouze částečně (viz bod 49 výše), budou okolnosti věci správně posouzeny, bude-li rozhodnuto, že Rada nahradí dvě třetiny nákladů žalobkyně a ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení. Žalobkyně ponese jednu třetinu vlastních nákladů řízení a nahradí jednu třetinu nákladů Rady.

- ⁹² Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu nesou orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady. Komise tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Příloha II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP, ve znění rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413, a příloha VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 se zrušují v částech, v nichž se tyto přílohy týkají společnosti Sina Bank.**
- 2) **Účinky přílohy II rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644, jsou ve vztahu ke společnosti Sina Bank zachovány až do nabytí účinnosti zrušení přílohy VIII nařízení č. 961/2010.**
- 3) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 4) **Rada nahradí dvě třetiny nákladů společnosti Sina Bank a ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení.**
- 5) **Společnost Sina Bank ponese jednu třetinu vlastních nákladů řízení a nahradí jednu třetinu nákladů Rady.**
- 6) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Pelikánová

Jürimäe

van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. prosince 2012.

Podpisy.